

## **Pèir sense páur**

Vertat qué toti vosati auetz auut páur bèth còp? vertat qu'òc? onques Pèir, non!

Pèir non sabie pas ce qué ère era páur, e açò que se lo vedie un gojat d'aquerò mès normau damb dus uelhs, un nas e ua boca, coma toti, Mès, reòsca!, non auie auut jamès páur!

Toti es sòns frairs, cosins e amics coneishien aguesta sensacion tant estranha que te ges de laguens e que non se pòt contrarotlar, mès Pèir, non! Non i auie manèra! Pèir non n'auie pas jamès, de páur !

Com que n'ère hart de non saber ce qué ère era páur, un bon dia determinèc d'anar-la anar a cercar. Didec adiu a tot eth parentatge, cuelhec era bròssa des dents e gessec ara aventura dispausat a trapar-se cap e cap damb era páur.

Botjat pera curiositat, Pèir prenec era grana autopista que amie per tot. Trauessèc pòbles e ciutats, vals e arrius Mès seguie sense saber ce qué ère era páur.

Comence era fantastica istòria de: Pèir sense páur

Pèir trauessèc eth mès gran de toti es desèrts, en tot patir, calor de dia e heired de nets, en tot passar hame e set mès non i auie arren a hèr: seguie sense trapar-se damb era páur.

Dempús de caminar e caminar, Pèir arribèc en país des tres reis. Ère un país fòrça perilhós, governat per tres reis que tostemp èren de mala encòlia.

Mès Pèir, s'i presentèc sense cap sòrta de páur! Coma s'arren! coma s'ac auesse hèt tota era vida!

Es tres reis s'estonèren plan quan vederen com ère de determinat aqueth gojat. Mès lo convidèren a gèsser deth país, donc en aqueth moment èren fòrça cuentadi en liurar ua grana batalha contra tres gigants invencibles, que de contunh assetjauen eth reiaume.

Pèir, totun, non les ne hec cabau, E amagat ath darrèr d'un palmèr, vedec coma es tres gigants herotges arribauen en camp batalhèr e com lutauen damb es tres reis! que se defenien coma podien

Pèir abandonèc er amagader e se'n anèc ath dauant des tres reis esquintats.

- Majestats!- les dídec Pèir- hètz-me fidança ! Jo solet, pogui véncer es tres gigants. Vos ac garantisqui!
- E perqué mos n'auem de fidar de tu? -li demanèren toti tres reis ath còp.
- Pr'amor que jo sò Pèir sense páur!

Es tres reis non sagèren ne a daurir era boca. E d'un saut, Pèir se botèc aqui a on se posauen es tres gigants. Les guardèc fixament entàs uelhs sense bric de páur E, sense pensar-s'ac dus còps, les atacuèc.

Siguec fulminant! Ath cap d'un moment, es tres gigants quègen aucits en tèrra, damb era tèsta dubèrta com ua coja.

Pèir auie guanhat era batalha. Mès, per contra, non semblaue pas content pera victòria. Mès lèu, ère trist. Trist per'mor que contunhaue sense saber ce qué ère auer páur.

- Açò non pòt èster! Jo voi saber ce qué ei era páur! Voi auer páur! -criдаue tot enmalit.

E entà veir d'un còp entà tostemp se podie saber ce qué ère auer páur, determinèc qu'aquera net dromirie ath cant des tres gigants mòrti.

Barrèc era net e eth cèu s'emplic d'esteles Tot ère escur e silenciós Non s'entenie ne eth cant d'un grilh!

Còp sec, vedec que d'entremiei dera escuror dera net gessie ua bruisha. Quan la vedec, Pèir barrèc es uelhs plan fòrt entà campar se laguens sòn sentie quauquarren, s'auie quauqua reaccion per tan petita que siguesse.

Mès non! Pèir seguie sense auer páur

Era bruisha auancèc a plaser enquia qu'arribèc ath cant des còssi des tres gigants. E en tot tier un enguent estranh que portaue laguens d'un salèr, les tornèc a colar es tèstes e hec qu'es gigants recuperèssen era vida.

Ère quauquarren incredible ! semblaue que non siguessen mòrti, senon simplement endromits.

Peir non trantalhèc pas bric: auie determinat de préner d'aqueth enguent tan miraciós!, Plan segur!, coma que non auie páur!, E com ac hec?, Donc cuelhèc era bruisha per suspresa e la deishèc entrampada entre es dues parts dera tèsta deth darrèr gigant ; Alavetz, prenec eth salèr deth enguent e se metec a caminar anin-anan de cap entath palai a on viuien es tres reis.

Pèir metec eth salèr deth enguent en miei dera sala deth tron

- Guardatz qué è panat ara bruisha? -didec en tot mostrar aquera sòrta de pomada- Plan segur que voletz saber qué ei açò, vertat? Donc açò ei eth enguent magic damb qu'era bruisha reviscòle es gigants que morissen enes batalhes.

Es reis, evidentament, non se crederen ne ua paraula, dera istòria que Pèir les condaue.

- Non me credetz, vertat? Donc vos convidi a comprova'c.  
- Prumèr me bracatz eth cap -didec tot convençut- E dempús me lo tornatz a colar damb aguest enguent. Ja veiratz coma funcione!

Mès ac heren damb tanta malaman que, quan Pèir se desvelhèc, se trapèc qu'auie eth cap enes pès!

- Mès qué auetz hèt malurosi! -criдаue Pèir espaurit-  
- Tornatz-me-lo a bracar! se vos platz! Vos ac pregui! Trètz-me-lo d'aciu e metetz-lo en sòn lòc!

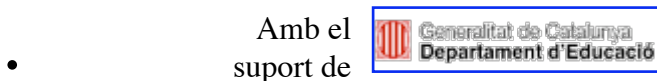
Es tres reis reaccionèren e heren aquerò que Pèir demanaue. Li treigueren eth cap des pès e, en tot tier un aute viatge eth enguent magic, la'c poderen tornar a plaçar en sòn lòc: sus es espatles! en tot descansar dessús deth còth!

A londeman de víuer aguesta experiéncia tan desagradiva, Pèir engulhave eth camin de tornada entà casa sua.

Mès, a despriet deth considerable espant qu'auie auut, ère content pr'amor que fin finau auie sabut ce qué ère era páur.

Era páur de víuer damb eth cap enes pès !

*Guidon: J.M. Hernandez Ripoll*



© CCRTV Interactiva, S.A. | Televisió de Catalunya, S.A.

- [Avís legal](#) |
- [Segell de qualitat](#) |
- [Contacta 54€0](#) |
- - [Idiomes](#)
    - [Català](#)
    - [Castellano](#)
    - [English](#)